

פרט תורנות רחיצת הכלים, המתחלפת אחת ליומיים, כל התורניות שבועיות. במשך שבוע שלם אחראי אחד מחברי הקבוצה על הבישול, כשהעבודה מתחלקת שווה בשווה בין גברים ונשים. בקומה המרכזית של הקבוצה, לצד חדר-האוכל, גם טלפון ציבורי המשמש את החברים. מצויים שם המיטבה, חדר-המישחקים, חדר הטל-וויזיה והסיפרייה שבה הקירות עמוסים ספרים, בהם ספרים פוליטיים רבים הדנים בבעייה הפלסטינית. בקומה השלישית חדר-המוסיקה, שבו עוגב, פסנתר, גיטרה, סיפריית תקליטים ופטיפון סטריאופוני. בבוקר יוצאים חברי הקבוצה לעבודתם.

עוזרת

עמית מירון, חברת הקומונה התל-אביבית, עובדת כ"עוזרת בית ולומדת תיאטרון באוניברסיטת תל-אביב. היא חברה בקבוצת תנועת הנוער.

טים של ש"י (שמאל) ישראלי סוציאליסטי: "הקבוצה שלנו עזבה את כרם-שלום מסיבות פוליטיות. רובנו היינו מקורבים במידה כזו או אחרת לחד"ש. כל זמן שזה היה כרוך בהבעת דעות ובשיחות, זה לא עורר עניין במשק. אבל עם הבחירות קיבל העסק ממדים רציניים, ואז החלו החיכוכים סביב הבעייה.

"החברים חתמו על מגילת היסוד של חד"ש והקיבוץ התנגד, כי החזית הדמוקרטית נמצאת מחוץ לקונסנזוס הלאומי ואי-לו הקיבוץ שייך לקיבוץ הארצי הציוני. כשהגיעו תוצאות הבחירות, היה רעש עצום. תיעשה חברה מכרם-שלום היו רשומים כמצביעי חד"ש. בסך-הכל היה ידוע על 20 איש שהצביעו חד"ש, על 30 שהצביעו שלי"י ושמונה למערך, וזה הביא להחרפה חזקה ביחסים שלנו עם הקיבוץ.

"אנו, מצידנו, נאבקנו על הקמת קומונה עירונית. חשבנו שזו יכולה להיות צורה טובה של פעילות פוליטית מחוץ לקיבוץ. דיברנו על עבודה בבתי-חרושת, על לרדת אל העם ולדבר עם הפועלים, אלא שהעניין לא יצא אל הפועל. הקיבוץ האר-

עוזרת

גם סמדר דרוך, חברתו של אמיר קולבן, רקדן בלהקת בת-שבע, עובדת כעוזרת-בית. את המשכורת הם מפקידים בחשבון בנק משותף.

מצליח לרחק אנשים, וזוהי הדרך הטובה ביותר, לדעתנו, להעביר דעות פוליטיות ולשכנע." בשיחה מלב אל לב חשפו חברי הקבוצה את תיסכוליהם הפרטיים. חלקם גפשו פלסטינים בחו"ל והם יודעים כי הבעייה קשה לפתרון, וכי התהום עמוקה עד שאולי אינה ניתנת לגישור. למרות שהם מתעודדים עם דוגמות מן ההיסטוריה. פעילותם הפוליטית היא עניין של צורך יומיומי. אוטובוס הדמים גרם אצלם זעזוע כפול. הם הודיעו לא רק מהרצת והרג, אלא גם מן העבודה שהמיקרה הויק לעניין פתרון הבעייה הפלסטינית יותר מאשר הורעיל.

אוסיקאי

צ'י לחץ על כרם-שלום, והחלטנו לעזוב." לדבריו של אמיר נכנסה חברתו סמדר, וסיפרה: "הלכתי לחפש עבודה לפי מודעה בעיתון, ואז הסתבר לי שהבית שבו מורצת העבודה מיועד להשכרה. שיש בו שלוש קומות ו-13 חדרים עם טלפון ציבורי, ושידמי-השכירות הם 6000 לירות לחודש. הבאתי לכאן את החברה והחלטנו לשכור אותו ביחד."

חברי הקבוצה פעילים מאד מבחינה פוליטית, מי בשמאל ישראלי סוציאליסטי, מי בחד"ש ומי במצפן. על לוח-המודעות של הקבוצה מודבקת באותיות של קידוש לבנה הסיסמה "שלום - עכשיו". חברי הקבוצה הפגינו בכיכר-מלכיים-ישראל, ומת-

עמית מירון עומדת ליד לוח המודעות של הקבוצה, הנמצא בקומה המרכזית. ברקע נראית סמדר דרוך משוחזחת בטלפון הציבורי. על לוח המודעות, לצד טיסמאות פוליטיות, מודבק לוח התורניות של הקבוצה.

לוח המודעות

אחרי שמונה חודשי מגורים משותפים הם מודים שלא הכל כפי שקיוו שיהיה. אמרה דנה: "כל אחד מצפה לדברים אחרים. אחד רוצה לראות את הקבוצה כגוף יותר בנושאים פוליטיים, אחר רוצה התפתחות של יחסים בין אנשים." האם זה קרה?

עמית: "זה קרה, אבל פחות ממה ש'חשבנו שיקרה. צצו כל מיני בעיות, זה מסובך, לקחת תישעה אנשים ולשים אותם בבית אחד תחת קורת-גג אחת. בקיבוץ אומנם חיים ביחד, אבל החדרים מרוחקים זה מזה, זה קשה במיוחד לזוג נשוי, לנהל את חייו ביחד עם כולם."

ומה הלאה?

כוונים להשתתף גם בהפגנת האחד במאי. אמרה דנה: "הקבוצה היא המיסגרת הנוחה לנו ביותר. חשבנו שזו תהיה מיסגרת שתשמור על שפיות-הדעת, ושרק כך נצליח שלא להיטמע במירון העירוני של כסף, עבודה וכל השאר. זוהי מיסגרת הי נותנת לנו כוח להמשיך. אני באה הביתה מהרחוב, ופוגשת אנשים בראש אחד, כל יום שלישי אנחנו נפגשים במישרדים של הוועד לשלום צודק, ועוסקים בפעילות פוליטית. גם כאן, בחדר-האוכל המשותף, מתקיימת פעם בשבוע שיחת קבוצה ובה מלבנים דברים, מחליטים החלטות ועוסקים בנושאים פוליטיים."

כללית, הקבוצה נכשלה

בשיחת הקבוצה האחרונה החליטו ה-אנשים כי למרות היחסים הטובים השוררים ביניהם, באופן כללי נכשלה הקבוצה בתפקידה.

מדוע?

הקבוצה, שרצתה לצאת למיפעלים ולבתי חרושת ולעבוד עם הפועלים, לא הגשימה רצון זה. בעבודתם כעוזרות-בית לא הצליחו הנשים שבחבורה להגשים את האתגר הפוליטי שנטלו על עצמן. לבד מאילן, העובד במוסך ומירון, העובד כפועל-בניין, האחרים אינם עוסקים בייצור הבעיות שהתעוררו היו גדולות מאלה ש'להן ציפו. בשיחת הקבוצה הוחלט שאם לא יחול שינוי במצב, תפורק הקבוצה. או ימשיכו חבריה לנסות לחיות במתכונת של קיבוץ - אבל בעיר.

הקבוצה משתרעת על פני שלוש קומות בבניין שברחוב מרכז בעלי מלאכה חס' 20 בתל-אביב. בבניין 13 חדרים ושכר הדיירה הוא 6000 לירות לחודש. בחדר המדרגות מתנהלת פעילות חברתית עניפה.

שרוש קבוצות